

Iohannes ex ducissa Bauariæ filius fuit Ernesti Electoris Saxonie, atque Friderici frater. natus est anno millesimo quadrinagesimo sexagesimo octavo. Eum parētes unā cum fratre optimis præceptis educandum tradiderunt, atque omnibus virtutibus institui curauerunt. Cum adoleuisserent, pater Ernestus eos secum Franckofortum ad Maximiliani electionem perduxit, anno millesimo quadrinagesimo octuagesimo quinto. In eo loco Fridericū Césarem, Albertum Brandenburgicum, & multis alios Germaniae proceres ætate & autoritate conspicuos, summacę concordia floentes uiderūt & salutarunt. Cum autem postea pater moreretur,

Iohannes cum fratre seniore Friderico paternam ditionem gubernarunt, atque summo animorum consensu unā uixerunt. Deinde cum Maximilianus Austriam, extincto Mathia Vngaro, recuperaret, Iohannes in exercitu eius fuit, & in oppugnatione Albæ regalis egregium specimē virtutis edidit, dum inter primos mœnia ascenderet. Erat enim ei corporis robur militare, & animus natura non solum fortis, sed etiam eō firmior, quia cum castè & honestè uiueret, nec impediretur ullius sceleris conscientia, lætus & petebat & sperabat à Deo auxilium, & uerè tegebatur Dei clypeo. Interfuit postea unā cum fratre Friderico & bello Veneto. Sed quia simul abesse utrumque à patria non erat utile, & fratrem Fridericum Maximilianus Cæsar non dimitterebat, rediit ipse in patriam. Erat autem eximia & illustris benevolentia Maximiliani erga ducem Iohannem. quia uidebat in eo omnes uirtutes uiro bono necessarias, iustitiam, ueritatis amorem, fidem, constantiam, modestiam, fortitudinem, & castitatem. Nec etiam deerat ei facundia ad expponendam animi sui sententiam. itaque eum amauit, & ad arcana consilia adhibuit. Postea cum frater ex Veneto bello rediisset, communī studio patriam gubernarunt, atque summa pace contra inimicorum uoluntatem uixerunt.